

ДОНАЛД БИСЕТ ПЪТЕШЕСТВИЕТО НА ДЕЙЗИ

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време мързеливо слонче на име Дейзи. Всеки следобед, когато валеше дъжд, то обичаше да спи под големия дъб и да сънува, че има голямо легло от пух.

— Ах, колко ми се ще да имам голямо пухено легло! — казваше Дейзи на врабчетата, които живееха на дървото. — Тогава щях да се наспя добре и да отида в Австралия да видя баба си.

— Много си мързелива за подобно нещо — отвръщаха ѝ врабчетата. — Я по-добре си поспи, Дейзи.

— Дали пък не може къртът да ми изкопае един тунел в градината? — помисли си Дейзи. — Той сигурно ще стига до Австралия.

И тя попита един кърт, който се казваше Ърнест, дали може да ѝ изкопае такъв тунел.

— Много си глупава, Дейзи! — засмя се къртът, който беше голям умник. — Австралия наистина е от другата страна на земята, но не можеш да я стигнеш с копаене. Много е далеч. Най-добре е да скочиш дотам.

— Как така да скоча? — учуди се Дейзи.

— Ами, ето как — ако скочиш много, много високо, така че дванадесет часа да не паднеш обратно, в това време земята ще се завърти и Австралия ще се окаже под тебе. Тогава можеш да слезеш и да намериш баба си.

— О, не мисля, че мога да скоча толкова високо — натъжи се Дейзи, — дори и ако помоля някой скакалец да ме тренира.

— А защо не опреш хобота си в земята и не духнеш с все сила? Тогава ще се изстреляш като ракета.

— Не мога да духна тъй силно — отвърна Дейзи. — Обаче бих могла да се кача на истинска ракета, да полетя с нея и да скоча, щом се озовем над Австралия.

— Не става — каза Ърнест. — Няма да пуснат слон да се качи на ракета. Обаче аз имам план как да духнеш достатъчно силно, че да се изстреляш. Ще трябва само да изпиеш една вана с газирана лимонада. Тогава вътре в тебе ще зацвърчи, зашуми и засъска така, че ще се превърнеш в истинска ракета.

— Добре! — съгласи се Дейзи, изпи една вана с газирана лимонада и усети как нещо в нея започна да цвърчи, да шуми и да съска. Затова тя грабна един чадър, насочи хобота си към земята и се

изстреля високо, високо в небето, почти до луната. Тогава отвори чадъра и се запуска бавно-бавно надолу.

Докато падаше, земята се завъртя и когато Дейзи наближи земята, под нея се оказа Австралия. Как само я посрещнаха хората там!

— Ти си много умно слонче! — поздравяваха я те. — Така се пести от самолетни билети! Искаш ли подарък?

— Да, моля — отвърна Дейзи. — Много бих искала голямо пухено легло, за да си полегна, да се наспя и след това да отида да видя баба си.

Хората ѝ подариха пухено легло, което Дейзи много хареса.

— Вижте! Имам си легло от пух! — похвали се тя на австралийските врабчета.

— Голяма работа! И ние си имаме! Всички врабчета имат пухени легла — изцвърчаха те, пъхнаха главички под крилцата си и заспаха.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.